

[Thisted Knudsen.]

at dette bliver understreget, fordi jeg ved, det har Betydning for mange Mennesker, ikke mindst for Grundejerne med de smaa Ejendomme.

§ 3, Stk. 2, i Lovforslaget har jeg nogle Betæneligheder ved. Der staar her, at nye Beboelseslejligheder skal anmeldes senest 4 Uger inden det Tidspunkt, til hvilket Indflytning paaregnes at kunne finde Sted. Dette vil i Virkeligheden sige, at man under denne Lovgivning inddrager ogsaa de Ejendomme, der er ved at blive opført eller bliver opført i Fremtiden. Jeg ved af Erfaring, at naar man opfører en saadan Ejendom, aftaler man tit paa Forhaand med bestemte Personer, at de skal have en Lejlighed i den Ejendom, man agter at opføre. Det gælder ikke mindst de mindre Beboesesejendomme. Ogsaa her haaber jeg, at Boliganvisningsudvalgene vil forstaa, at man skal være meget varsom med at gribe ind i de Dispositioner, som Ejerne har truffet, for hvis man gør det, kan denne Bestemmelse, som den socialdemokratiske Ordfører i Folketinget udtalte, komme til at virke imod sin Hensigt, komme til at virke hindrende paa det Boligbyggeri, som vi ogsaa ønsker iværksat fra privat Side.

Men mit Parti erkender fuldt ud den alvorlige og ekstraordinære Situation med Hensyn til Boligforholdene, og netop ud fra denne Betragtning er vi gaaet med til rent midlertidigt at foretage dette afgørende Indgreb i Ejerenes Dispositionsret.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Malchau: Da mit Partis Ordfører i denne Sag, det ærede Medlem Hr. Bouet, er forhindret i at være til Sted, skal jeg tillade mig at knytte et Par Bemærkninger til det foreliggende Lovforslag. Det er jo, som det gentagne Gange er nævnt, de ekstraordinære Forhold med den stadig stigende Boligmangel, der gør, at man nu nødes til at gribe til den hidtil uhørte Foranstaltning at indføre tvungen Boliganvisning, en Foranstaltning, der unægtelig er et meget stort Indgreb i en Ejers eller Udlejers Ret til selv at kunne disponere over sin Ejendom.

Efter Lovforslagets § 1, 1ste Stykke, er det Kommunalbestyrelsen, der afgør, om Lovens Regler skal finde Anvendelse i den paagældende Kommune, idet det dog efter samme Paragrafs Stk. 2 er bestemt, at Loven umiddelbart gælder for Københavns,

Frederiksberg og Gentofte Kommuner. Forslagets Fremkomst skyldes da ogsaa Københavns Kommune, idet Københavns Magistrats 3die Afdeling har foretaget gentagne Henvendelser til Indenrigsministeriet om, at der ved Lov maatte blive indført tvungen Boliganvisning.

Aarsagen hertil var naturligvis de store Vanskeligheder, man havde i København med at skaffe husvilde Familier med Børn Tag over Hovedet. I det sidste Aar før Krigen laa den kommunale Husvildforsorg i et nogenlunde fast Leje, idet Tilgang og Afgang til Dels opvejede hinanden, men den stagnerende Byggevirksomhed under Krigen, og man kan vel ogsaa sige den store Sanering af Borgergadekvarteret, forøgede Behovet for kommunal Forsorg, ligesom Afgangen af husvilde formindskedes.

I Finansaaret 1943—44 var Tilgangen 482 Familier og Afgangen 437, men det var i Virkeligheden kun en Brøkdel af dem, der meldte sig som husvilde, der blev anbragt under Husvildforsorgen. Hvorledes saa de afviste Familier har klaret sig, har man ikke paalidelige Oplysninger om, men de har formentlig klaret sig som Gæster hos Familie og Venner eller boet til Fremleje. I Finansaaret 1944—45 var Tilgangen 674 og Afgangen 637, altsaa en betydelig Stigning.

Efter at der i Vinteren 1943—44 og i Foraaret 1944 var foretaget en Henvendelse til Indenrigsministeriet, blev der etableret et Samarbejde imellem Kommunen og de københavnske Grundejer- og Lejerorganisationer, idet der nedsattes et Boligudvalg med Repræsentanter for de tre Faktorer. Der blev truffet en Ordning paa Erivillighedens Grundlag, og Ordningens Administration blev henlagt til Organisationernes Kontorer. De sociale Boligselskaber, der har særlige Regler for Boliganvisning, og et ikke ubetydeligt Antal Ejendomsadministratorer var dog ikke inde under Ordningen, bortset fra at der blev truffet nogle Aftaler af mindre vidtgaaende Art. Den trufne Ordning har rent principielt virket tilfredsstillende, og Børneantallet i de Lejligheder, der er udlejet gennem Boligudvalget, er blevet forøget med ca. 100 pCt., men — og det er jo det afgørende — Tilslutningen fra Grundejerne har været alt for ringe, idet disse i meget, meget stort Antal ikke har fulgt deres Lederes Opfordringer; det er de loyale Grundejere, der har paataget sig Byrderne, medens andre har unddraget sig disse. Det er beklageligt, og det er ogsaa uklogt, at store Dele af Grundejerne ikke frivilligt har bidraget til Ord-